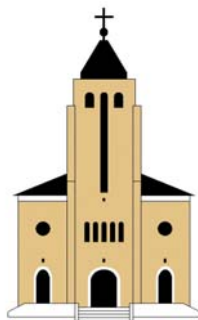

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2012/1. SZÁM • JANUÁR 29.

EVANGELIZÁCIÓ

Nemrégiben hárman a plébániáról részt vettünk az Országos Lelkipásztori Teológiai napokon. Témája az új evangelizáció volt. Ott hallottam egy történetet Szabó Éva óvónőről, aki a *Vendég a háznál* című rádióműsor egyik főmunkatársa volt. Éva néni szokása volt, hogy a kézmosás után rázogatta, lengette a kezét, hogy megszáradjon. Nem szeretett a vizes törülközőbe törülközni. Úgy gondolta, az tele van baktériumokkal, jobb ez a lengetős, rázogatós módszer. Év elején egy új gyerekcsoportot kapott, s az apróságokkal egy érdekes felfedezéshez jutott. Körülbelül egy hónap múlva arra lett figyelmes, hogy kézmosás után az összes gyerek lengeti, rázogatja a kezét. Soha nem mondta nekik, hogy így csinálják, soha nem beszélt arról, hogy nem szereti a vizes törülközőt...

Nagy szükség van bátor és hiteles tanúságtételre Krisztusról, Isten végtelen szeretetéről. A sok szenvedéstől, reménytelenségtől, sok büntől megtepázott világunknak, mint egy korty friss vízre a szomjazónak, úgy van szüksége az örömrre, bátorságra, új reményre. Isten tudja ezt megadni, a belévetett hit és bizalom által... Ki tud segíteni az embereknek ebben, ki tud evangelizálni?

Az, akin látszik, hogy neki jó kereszténynek lenni. Akit megérintett már Isten szeretete. Akinek ez személyesen fontos. Örömhírt örömmel érdemes hirdetni. Különböben nem lesz túl vonzó. Aki nem csak beszél, hanem úgy is él. S akiben ott az öröm, a béke, a szeretet, annak beszélnie sem kell nagyon. Úgyis látszik rajta. Az életpélda, a jó minta pedig ragadós lehet, mint a kézrázogatós...

„Örüljétek az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljétek. Jóságos emberségeteket ismerje meg mindenki!” (Fil 4, 4-5)

C. Zs.

JANUÁR

Január hagyományos magyar neve Bol-dogasszony hava. A hónap jeles szentje **Aquinói Szent Tamás** domonkos áldozópap, egyháztanító. Roccaseccaban, Itáliában született 1226-ban. Tamás a nápolyi Aquinói grófok nemzetségéből származott. A család öt éves korában a montecassinói bencés kolostorba adta nevelésre. Céljuk az volt, hogy majdan a család tekintélyét növelje mint püspök, apát vagy mint pápa.

Tizennégy éves korában Nápolyba küldték tanulni, ahol megismerte az akkoriban virágzásnak induló dominikánus rendet. Elhatározta, hogy életét a szent tudományoknak szenteli. 1244-ben felvételét kérte a nápolyi domonkos kolostorba. Ez családja heves ellenállását váltotta ki. A rend hamarosan tovább küldte tudományos képzésre. Rómán keresztül Párizsba kellett volna utaznia, de ezt családja megakadályozta. Várukban tizenöt hónapot töltött fogságban, mikor is a domonkosok segítségével kiszabadult.

1245-ben a francia fővárosba érkezett, ahol találkozott Nagy Szent Alberttal, akinek tanítványa lett, majd 1248-ban követte mesterét Kölnbe, ahol még négy évet tanulással töltött.

1252-től tanár lett a rend párizsi főiskoláján, majd 1259-ben Itáliába kerül, ahol szintén tanított, közben tudományos munkát végzett. Ebben az időszakban írta a *Summa Theologiae* című művét, melyben Isten létét öt úton bizonyítja.

1269-ben ismét a párizsi egyetemre került teológiai professzornak. Ezek az évek jelentették tudományos munkásságának

csúcspontját. Három évet töltött el itt, majd Nápolyba küldték, hogy szervezze meg rendje központi tudományos főiskoláját, az ún. *studium generalét*.

X. Gergely pápa 1274-ben a liony zsinatra küldte. Súlyos betegsége ellenére is elindult, de március 7-én meghalt a fossanuovai ciszterci kolostorban.

„Aquinói Szent Tamás, a filozófus és teológus szenvedélyes érdeklődése Isten megismerésére irányult. Nemcsak a hit fényénél kereste Istent, hanem az értelem fényénél, azaz a filozófia eszközeivel is. Tamás ezt a megismerést öt „istenbizonyítékban” foglalta össze, és bennük úgy következtet, hogy a világ úgy, amint van, nem jöhetett létre magától, a benne található rend és célszerűség egy természetfeletti értelmet követel. Hatásaiból beláthatjuk, hogy van Isten, Ő a többi dolgok oka, és hogy fölülmúl mindent, és maga alatt hagy minden létezőt. És ez a végső és legtökéletesebb ismeretünk ebben az életben.”

„Tamás azonban csak azért lehetett nagy hittudós, mert nagy imádkozó is volt. Jól tudta, hogy az embernek latba kell vetnie szellemének és akaratának minden erejét: Ha valaki elmulasztja megtenni, ami erejéből telik, és odafentről csodát vár, tulajdonképpen kísérti az Istent.

Tudjuk, hogy Tamás valahányszor el akart mélyedni a szellemi világban, a feszülethez vagy a tabernákulum elé lépett és megvilágosításért imádkozott.”

Egy a róla fennmaradt történetek közül: „Tanulótársai gyakran élcelődtek vele híres

jóhiszeműsége miatt. Egyszer elhatározták, hogy meg is tréfálják ebben. Egyikük az ablaknál állva odakiáltott neki: Tamás nézd, ott repül egy ökr! Tamás szó nélkül odament és a többiek gúnyos nevetése közepette kinézett az ablakon. Majd ennyit mondott: Nincs semmi baj. Inkább hiszem, hogy Isten csodát tett és megtanította az ökröt repülni, mint azt, hogy egy társam hazudik.”

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

K. E.

VISSZATEKINTŐ

A szép betlehem, a hatalmas csillogó fenyők évről évre megszokott, de mégis minden alkalommal ámulatba ejtő látványa köszöntötte a híveket, akik Karácsonykor beléptek a templomba. A közös ünneplés a december 24-ei délutáni pásztorjátékkal kezdődött, majd az éjféli misével és a karácsonyi ünnepi szentmisével teljesedett ki. A

pásztorjátékon kisebb és nagyobb gyerekek jelenítették meg a Kisjézus születésének történetét, az éjféli mise előtt az énekkar nyitogatta a megérkező hívek lelkét énekel-ve, a karácsonyi szentmisén pedig a gyerekkórus is énekelt.

A szilveszteri hálaadó szentmisén volt mit megköszönünk Mennyei Atyánknak.

BÚCSÚ SOÓS SANYI BÁCSITÓL

A Születés ünnepe után néhány nappal temetésre gyűltünk össze a lőrinci temetőben. Soós Sanyi bácsitól vettünk búcsút. Soós Sanyi bácsitól, aki közösségünknek évtizedeken keresztül egyik meghatározó alakja volt: kötődése a szemeretelepi plébániához régebbi, mint a templomunk. Már a telepi iskolában tartott szentmiséken is jelen volt. Láta templomunk épülését, és természetesen ott volt a felszenteléskor is, ahogyan ezt a néhány évvel ezelőtti templomtörténeti kiállítás egyik fotóján láthattuk is. A szalézi atyák közelében nevelkedett. A történelem mélyen az életébe gázolt: ő maga is szalézi szerzetesi hivatásra készült, de a történelem – a szerzetesrendek feloszlatása – megakadályozta ezt. Azonban világi hívőként sem utasította vissza az Isten hívását. Másfél évtizedig volt plébániánk képviselő-testületének elnöke, majd ereje fogytára hivatkozva tudta azt mondani, hogy nem megy... Ekkor sem vonult teljesen vissza, imádsággal, más szolgálattal az utolsó évekig köztünk volt. Figyelt minket, örült a hívek növekvő számának, tanácsokat adott a közösségért dolgozóknak, segítette a plébánosokat.

Sanyi bácsi temetésén bántott a lelkiismeret: úgy éreztem, mi, akik több évtizede ismertük Sanyi bácsit, nem mutattuk őt be azoknak, akik kevésbé rég kötődnek plébániánkhoz. Valahogy azt hittük, őt mindenki ismeri: a koporsó mellett a családtagok között kicsit magunk közt voltunk, mi, régi szemeretelepiek, s ezért elsősorban a magunk nevében kérek bocsánatot Sanyi bácsitól. Befoghatnék a „mit kellett volna...” típusú mondatokba, de mindez per-

sze mit sem használ most már. Mi lettünk és leszünk szegényebbek minden közülünk szinte észrevétlenül eltávozó idős elvesztésével. Hiszem, hogy ők – így Sanyi bácsi is – már az Úrnál vannak, magukkal vitték mindazt, amit nem adhattak át nekünk, mert csak terveztük, mint én is, hogy majd

karácsonykor meglátogatom, hogy majd odafigyelünk rájuk. A sok átadott és át nem adhatott tapasztalaton kívül magukkal viszik az egyháztörténelem egy darabját is: a mi közösségünkét, azokat az emlékeket, amelyek összekötnek múltat és jelent.

A Mustármag újraindításakor az egyik első számban (2008. január) vele készült interjú. Ennek részleteit közöljük most ismét, búcsúzásképpen.

■ ***Kedves Sanyi bácsi, kérlek, mondd el először, hogyan is kerültél kapcsolatba a szemeretelepi plébániával!***

– Szüleim 1918-ban költöztek ide, ahol ma is lakom, itt születtek gyerekeik, testvéreim 1919-ben, illetve 1920-ban, én pedig 1930-ban, tehát 1930 óta lakom itt, ezen a telken. Ekkor még nem volt önálló temploma Szemeretelepnak, a szentmiséket a Horthy Miklós (*később Bajcsy-Zsilinszky – szerk.*) úti iskolában tartotta a főplébániáról érkező atya az erre a célra kialakított kis kápolnában.

•••

■ ***Milyen hatással volt a templomban, illetve a templom körül zajló élet az akkori ifjúságra?***

– Mi akkor olyan lelki nevelést is kaptunk ezektől az atyáktól, ami mindannyiunkat nagyon mélyen megérintett. Szinte minden nap jelen voltunk az oltár körül is. A ministrálásunkat is nagyon mélyen megéltük. Annak a lehetősége, hogy a szentélyben tartózkodhatunk és tevékenykedhetünk olyan különleges hatással volt ránk, hogy többen éreztünk meghívást arra, hogy a szalézi papi hivatást válasszuk. 1950-ben az utolsó szalézi atya is elhagyta a plébániát, és a templomot világi atyák vették át. Ez így maradt 1989-ig, amikor a rendszerváltás után ismét visszatérhettek a szalézi atyák. 2005 óta templomunk ismét az egyházmegegyezéshez tartozik.

•••

■ ***Melyek azok az események, amikre szívesen emlékszel vissza ebből az időből?***

– Képviselő-testületi elnökként mindig arra törekedem, hogy a szeretet megélésével minél közelebb hozzuk a képviselő-testület tagjait egymáshoz. *Frank Pál atya* különös mély szeretettel fordult az idős emberekhez, lelki gondozásával felkészítette és támogatta őket az idős koruk életkörü-

ményeinek megélésében. 1992-ben Frank Pál atya támogatásával vezettük be esperesi kerületünkben, hogy a fatimai szűzanya vándorszobra körül minden hónap 13-án más-más templomban imádságra gyűlünk össze. Hiszen a rózsafüzér imádsága hozzásegít ahhoz, hogy közelebb kerüljünk a Szűzanyához, és ezzel a Szűzanya segítő támogatásához is. Ez számomra különösen is fontos, mert mint a Mária-kongregáció egykori tagja még ifjúként megfogadtam, hogy a Szűzanya példáját követve életemet. (*A fatimai szűzanya vándorszobra épp a mi templomunkban volt Sanyi bácsi gyászmiséjének idején – szerk.*)

■ ***Ilyen hosszú idő alatt bizonyára gyarapszik az ember bölcsességben, tapasztalatokban. Milyen jó tanácsokkal látnád el a közelmúltban megalakult új testületet? (a képviselő-testületet 2007-ben választották újjá – szerk.)***

– Mi mindig azt tapasztaltuk, hogy amikor egymást tiszteletben tartva, szeretetünket kimutatva tudtunk dolgozni, akkor a munkánk is eredményesebb volt. Az új képviselő-testületnek is azt tudom ajánlani, hogy egymás megbecsülését, az egymásra való odafigyelést és a plébános atyának a szertetteljes tiszteletét tartsák nagyon fontosnak, mert ez a közösen végzendő munkát is hatékonyabbá teszi. A hit megélése biztosítja, hogy a hétköznapi életben egymást megbecsüljük, megértsük. Hit nélkül nem tudunk dolgozni, hit nélkül nincs Élet. A képviselő-testületi tevékenységem alatt nagyon sokszor éreztem, hogy a munkámat átélmélkedve kell végeznem, és azt, hogy egyedül a mély hit az, ami előbbre visz engem is, illetve a közösséget is. A hit az Oltáriszentség és a Szűzanya által megerősítve adott erőt a hétköznapi élet feladataim elvégzéséhez, az örömöknek és a szomorúságoknak az elviseléséhez. ■

A BIZALOM ZARÁNDOKLATA

Taizéi találkozó Berlinben – december 28–január 1.

Idén először került sor Berlinben a nemzetközi ifjúsági találkozóra. Berlin azért is érdekes város, mert benne a katolikusok kisebbségben vannak. Inkább a protestáns egyházak jellemzik a várost. Először 1955-ben látogatott el taizéi testvér Berlinbe, a 80-as években pedig a „bizalom zarándokútjának” egyik állomásaként látogatott el Roger testvér Kelet-Berlinbe. A kommunista hatóságok engedélyével és azzal a feltétellel, hogy az imán nyugatiak nem vehetnek részt 6000 kelet-német fiatal gyűlt össze és imádkozott egy időben egy katolikus és egy protestáns templomban. Azóta bár sok minden megváltozott, Berlin szimbólummá vált mindazok számára, akik – bárhol is éljenek a világban – szeretnének az embereket elválasztó falakon túljutni és bizalmat építeni.

Manapság a kommunikáció egyre könnyebbnek tűnik, azonban társadalmaink bezárkóznak, és egymástól elszigetelt csoportokra esnek szét. Ezért is sürgős, hogy

megnyissuk a bizalom kapuit. A bizalom egy belső harc eredménye. A falak nem csupán népek és földrészek között léteznek, hanem az emberi szívekben is, például a máshogyan gondolkodó embertársainkkal szemben. Kirándulásunk legfőbb célja a bizalom és a szolidaritás útjának építése, közös elcsendesedés, Istenre figyelés, és mindezek egymással való megbeszélése volt.

A bizalom megtapasztalása már kirándulásunk elején is megmutatkozott abban, hogy elindulásunkkor még nem tudtuk, hol kapunk szállást. :-)

A bizalom megnyugató légköre végig elkísért utunkon. 9 fős kis csoportunk a berlini vasútállomásra érkezve találkozott egy egyedül érkező, magyar lánnyal, aki csatlakozott is hozzánk és a pár együtt töltött napra csoportunk részévé vált. Tetszett, hogy sokan odamentek hozzá, érdeklődve hallgatták történeteit, és könnyedén befogadták közösségünkbe.

A közös étkezéseken, és imaórákon kívül alkalmunk nyílt részt venni kicscsoportos beszélgetéseken is. A csoportok általában 6–8 személyből tevődtek össze, a napi olvasmányokon és a hozzájuk kapcsolódó kérdéseken elméltünk közösen, a mi csoportunkban francia és lengyel fiatalokkal cserélhettünk gondolatokat. Jó volt megtapasztalni, hogy egyáltalán nem vagyunk lemaradva a közösségépítés területén, mert ők nagyon csodálkoztak azon, hogy a mi plébániánkon közös kirándulások, bálók, táborok és megannyi más program van.

Szállásunk egy evangélikus plébánián volt, ahol vendéglátóink finom reggelivel kedveskedtek. Reggeli után helyben istentiszteleten vettünk részt, amelyet angolul hallgattunk az evangélikus lelkésztől. Az olvasmányt és a szentleckét mindig más nemzetbeli olvasta fel.

A délután a nagyobb közösségben folytatódott, a nagyon szép és tiszta német metróval jutottunk a Messengelände nagy csarnokába. Itt ebédosztás után nagyon jó volt bemenni a gyertyafényes félhomályba, a fehér ruhás taizéi testvérek gondolatait, imáit hallgatva és elcsendesedni. Számomra a taizéi énekek együtt éneklése volt a legszebb élmény.

Szilveszter éjszakáján lengyel testvéreink útmutatásával átpolkáztunk az újévbe.

Néhány maradandó élmény csoportunk tagjaitól: Az étkezéseknél a konzervdobozokból tornyot építeni mindig minél ma-

gasabbra és ami ebben a legjobb volt hogy összedolgoztunk olyanokkal is, akiket nem is ismertünk, de mégis egyként építkeztünk. Vagy mikor mindenki egyként énekel az ima alkalmakon még akkor is, ha nem a saját nyelvén zengett az ének. A szilveszter éjszaka, amit nem túl megszokottan töltöttünk, de mégis jól éreztük magunkat a közösségben.

Egy másik élmény: a németek voltak olyan bőkezűek, hogy adtak nekünk egy lovat is, persze csak az ott töltött időnk alatt „használhattuk”. Mi ezt a remek lehetőséget, egy percig sem halogattuk! Már az első este megtanulta a WC-t használni, a hátralévő napokban pedig, a konyhában ivott a mosogatóból, aludt egyet az ukrán lakótársaink hálószobájában, reggelizett velünk az asztalnál, és megnézhette kívülről is a folyosót. Mi ezeken nagyon mulattunk, és nem csak mi, hanem

velünk együtt mindenki. Úgy gondolom, hogy ennek a szerencsés lovacskáknak életében nem volt még ilyen mozgalmas hete. Remélem neki is és mindenkinek maradandó élményt szereztünk.

A hazafelé tartó vonatúton nagyrészt alvással telt az idő. Hazahoztam magammal a következő rövid imát: *Szentlélek, add, hogy békét vigyünk oda, ahol békétlenség van, és hogy életünk Isten együttérzését tükrözze. Igen, add meg nekünk a szeretet ajándékát, és hogy életünkkel ezt el is tudjuk mondani.* L. A.

Az ökumenikus találkozóra ez alkalommal is üzenetet küldött számos vallási vezető, illetve politikai személyiség: XVI. Benedek pápa, I. Bartolomeosz konstantinápolyi ökumenikus pátriárka, Kirill orosz ortodox pátriárka, Rowan Williams, Canterbury anglikán érseke, Ban Ki-moon ENSZ főtitkár, Angela Merkel német szövetségi kancellár.

XVI. Benedek pápa a fiataloknak küldött üzenetében rámutat: „A bizalom nem vak jóhiszeműség”. Ha megszabadultok a félelem rabszolgaságától, akkor ez a bizalom, amelyet a Krisztusba vetett hitből és a Szentlélekben való élethől merítetek, kiszélesíti látóhatárotokat, lehetővé teszi, hogy készségesen válaszoljatok korunk számos kihívására és nehézségére – írja a pápa, és arra buzdítja a fiatalokat, hogy mélyítsék el a bizalom forrásait.

VENDÉGSÉGBEN EGY HÉTEN ÁT

Ökumenikus imahét 2012.

Vendégségbe menni, ahol szeretettel fogadnak, jó gondolatokra ösztönöznek, közös imádságra hívnak, valahogy így élem meg évről évre az ökumenikus imahetet. Még ha otthon (azaz Szemerén) vagyok is ilyesmi a helyzet, hiszen vendég atya prédikál, ismeretlen arcok (is) ülnek a padokban.

Idén jártunk az evangélikus templomban, a szomszédos református testvéreknél, akik büszkén mutatták hamarosan birtokba vehető, új templomunkat. De voltunk újra a Sallai utcai baptista testvéreknél, és a Havanna telepi Szent László Templomban is.

A téma, ahogyan ezt már a karácsonyi Mustármagban is írtuk, Isten átváltoztató ereje volt. A heti szentbeszédnek is eköré szerveződtek: hogyan kell változnunk, miért és mivé legyünk ahhoz, hogy egyre közelebb kerülhessünk Krisztushoz. 5 nap, 5 felekezet, 5 atya, ötféle hangnem, ötféle hangerő, ötféle személyiség. Mégis egyik tudtunk lenni ebben a különbözőségben, mert nem azt kerestük, ami szétválaszt, hanem azt, ami összeköt minket: s meg is találtuk ezt a mi Mennyei Atyánkban, a hitünkben, Isten felé fordulásunkban, közös imádságainkban.

A hét különösen szép eseménye az ifjú-

sági alkalom, erre a kerület több közössége is csatlakozott hozzánk. Meg is töltöttük a Kossuth téri evangélikus templomot. Fiatalos lendület, hiteles tanúságtételek adtak különös szépséget ennek az imaórának, és persze a közös éneklés feledhetetlen ereje. Közösségenként (katolikus, református, evangélikus, baptista és az Agapé gyülekezethez tartozók voltak itt) állt ki egy-egy fiatal testvér, és tett bizonyosságot arról, mit jelent neki a hétköznapi életben kereszténynek lenni. Többünket különösen annak a fiatalembernek a beszéde fogott meg, aki egy rendkívül nehéz, amerikai kiképzőprogramon vett részt (a fiatal férfi hivatásos katona). Arról beszélt, hogyan mutatkozik meg ilyen extrém körülmények között is az Isten szeretete, hogyan tud erőt, kitartást adni egy-egy igesoron keresztül. Ő napi egyetlen igébe és a vasárnapi 20-25 perces istentiszteletbe kapaszkodva tartott ki nem csak hitében, hanem a fizikai teljesíthetőség határát súroló kiképzésben is. Szerény, mély hitből fakadó, hiteles szavait nagy figyelemmel hallgatták idősek és fiatalok egyaránt. A közösségek nemcsak hitvallókat, hanem énekeket is hoztak. Őszinte lelkesedéssel, mély hittel áthatva szólaltak meg gitárok, a hangok.

A vendégség véget ért, a község megmarad: reményeim szerint nem csak térben, hanem a lelkekben is. És persze szomorodásra semmi ok: jövőre is lesz ökumenikus imahét ☺

N. GY.

PROGRAMAJÁNLÓ

A CSALÁDFRISÍTŐRŐL...

Szeptember óta tartanak a Család/házasságfrissítő programok plébániánkon. Minden hónap első péntekén gyűlnek össze a párok. A következő alkalom: február 3-án este 8 órakor lesz, téma: *Bizalom-pedagógia*, előadó: Csermák Kálmán és Alice

A Csermák házaspár alapítója a Családakadémiának, melynek végzett előadót hívjuk hónapról hónapra plébániánkra. Cserszegtomajról (Keszthely mellől) jönnek erre az estére hozzánk, hogy az eddigi alkalmaktól eltérően közös gondolkodásra hívjanak bennünket. Hogy miről is lesz szó, azt az előadó pár a következőképp foglalja össze:

BIZALOM-PEDAGÓGIA

„...csodálatos dolog, ha az ember Isten segítségével lehet az emberek nevelésében. Gondoljanak arra, hogy milyen örömet jelent egy szép virág, egy szép emberi arc. Sejtik már, hogy milyen szép dolog, ha az ember látja egy másik lélek csendes növekedését, kibontakozását? Nagyobb szépséget el sem tudok gondolni. Egy igazi nevelő ezért soha sem unatkozik...” (részlet Kentenich J.-től)

A bizalom-pedagógia az emberben levő

jó elsőbbségéből és az isteni gondviselés vezetéséből indul ki. Hisz az emberben rejtőző jóban. Ez a látás kérdése is. Gondoljunk arra, hogy az édesanyja még a gonosztevő fiában is talál valami jót. Ha szeretettel tekintünk valakire, többet látunk, több jót meglátunk benne.

Szeretettel várjuk azokat is, akik eddig nem voltak még az családfrisítő alkalmain. További esték és témák az évben: *március 2.*: Czigányik Zsolt és Anna – Jó család: jó egyház; • *április 6.*: Bagdy György és Szemerédy Kati – Társunk elfogadása; • *május 4.*: Török Péter és Orsi – Mária a mai világban; • *június 1.*: Komáromi Feri és Mari – Hitelesség.

PÁR SZÓ A CSALÁDAKADÉMIÁRÓL

A Schönstatt Családmozgalomból nőtte ki magát 1997-ben azzal a célkitűzéssel, hogy az addig felgyülemlett tapasztalatokat a keresztény családok hasznára fordítsák a magyar Egyházban. A Családakadémia jelmondata: „*Erős családok – erős gyerekek a megújuló Magyarorszáért.*”

Küldetésük néhány mondatban a következőkben foglalható össze: „*A sikeres élet titka a jó házasság. Fedezzük fel és használjuk ki a házasság szentségét, melyből áldozatos szeretet fakad, a szabadságunk forrása. A családban tanuljuk meg az igazi kötődést a személyekhez, dolgokhoz; itt tudjuk jól feldolgozni a nehézségeket; megérteni és elfogadni a másik másságát; elmélyíteni és kisugározni az örömet. A család, a házasság az eredeti személyiség kiteljesedésének helye és lehetősége.*”

MAI FIATALOK???

Lehet, hogy szakmai ártalom, de nagy odaadással tudom figyelni a felnövekvő nemzedéket. Kifejezetten zavarnak az általánosító megjegyzések, amelyek tartalma többnyire panaszkodás, elégedetlenség, a jövő miatti aggodalom. Természetesen én is tudom, hogy mindez nem teljesen alaptalan, sokan vannak köztük, akik csak élnek bele a világba, de emögött is inkább a mi felelősségünket keresem, vajon mit nem mutattunk, tanítottunk meg nekik.

De látom a többiekét: itt vannak ugyan is a szemünk előtt.

Látom a gyerekeket, akik iskola és küllönórák mellett szöveget tanulnak (nem is keveset) és próbálni járnak a pásztorjátéokra. Örömeiket találják abban, hogy tehetnek valamit, hogy részt vehetnek a közös feladatainkban.

Látom a fiatalokat, akik szilveszterkor Berlinbe mennek taizéi találkozóra, hogy ott imádsággal-elmélkedéssel együtt töltsék a téli szünet értékes napjait. És jól érzik magukat, boldogok, elégedettek és hálásak.

Látom a fiatalokat az ökumenikus imahét ifjúsági alkalmán: kiállnak egymás elé, tanúságot tesznek arról, hogy élnek

meg a hétköznapiokban Krisztus követését, énekelnek, mosolyognak, csillog a szemük. Mi is boldogabban vagyunk közöttük...

Látom azokat a fiatalokat is, akik a kerületi gitárzenekar koncertjére érkeztek templomunkba. Talán a többség nem templomjáró (bár sok-sok ismerős arcot fedezhettünk fel közöttük ☺), mégis megszólítanak. Zenekaroknál mindig eszembe jut, micsoda alázatra tanít az együtt zenélés. Megtanít arra, hogy csak közösen tudunk valamit megmutatni, nem az egyéni dicsőségről szól a közös muzsikálás.

Vegyük észre őket is, ezeket a fiatalokat, jussanak ők is eszünkbe, amikor legközelebb megbotránkozva, dühösen, elégedetlenül akarnánk nyilatkozni a mai fiatalokról! Vegyük észre a bennük növekvő szépet és értékeset, talán mi is hozzájárultunk ehhez.

N. GY.

MAI FIATALOK!!!

REJTVÉNY

A népi tapasztalat egy-egy időjáráshoz kapcsolódó megfigyelést bizonyos szentek, ünnepek napjaihoz kapcsol. Így van ez februárban is, amikor a hagyományos, földművelő kultúrákban már nagy figyelmet fordítottak az időjárás alakulására. E havi rejtvényünkben az ünnepeket és a hozzájuk kapcsolódó népi megfigyeléseket kell összekapcsolni.

- 1. február 2.** Gyertyaszentelő Boldogasszony
- 2. február 14.** Szent Bálint napja
- 3. február 16.** Szent Julianna napja
- 4. február 19.** Zsuzsanna napja
- 5. február 24.** Mátyás napja

- A)** Ha ezen a napon hideg, száraz idő van, akkor jó termésre lehet számítani;
- B)** Ha ezen a napon megszólal a pacsirta, akkor már közel a tavasz;
- C)** Ha ezen a napon esik a hó, akkor az időjárás enyhülésére lehet számítani;
- D)** Ha ezen a napon a barlangjából kibújó medve meglátja az árnyékát, akkor visszamegy, és még negyven napig tart a tél;
- E)** Ha ez a nap jeget talál, megtöri, ha nem talál, akkor csinál.

Beküldési határidő **2012. február 18.** A megfejtéseket a mustarmag18@yahoo.com elektronikus postacímre vagy a plébániára kell eljuttatni.

Legutóbbi rejtvényünk nyertesei: *Farkasinszky Gyula* és *Kovács Ernő*.

Az utóbbi időben sajnos elmaradtuk a nyemrények átadásával. Ezt folyamatosan pótoljuk, illetve az elmaradt nyemrényeket a plébánián lehet átvenni.

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

- ☞ **Jakab Sanel**
születési dátum: 2011. október 28.
keresztelés ideje: 2011. december 18.
- ☞ **Bruder Zsófia**
születési dátum: 2011. február 8.
keresztelés ideje: 2012. január 15.
- ☞ **Szabó Péter**
születési dátum: 2011. október 29.
keresztelés ideje: 2012. január 16.

TEMETÉSEK

- † **Németh Zsolt**
születési év: 1981
temetés ideje: 2011. december 23.
- † **Soós Sándor**
születési év: 1930
temetés ideje: 2011. december 28.
- † **Rácz Józsefné (Vidli Éva)**
születési év: 1925
temetés ideje: 2011. december 28.
- † **Maracskó Sándorné (Pintér Magdolna)**
születési év: 1919
temetés ideje: 2011. december 30.
- † **Fejős Jánosné (Meikel Katalin)**
születési év: 1925
temetés ideje: 2012. január 13.
- † **Dr. Cserepes Károlyné (Brunner Erzsébet)**
születési év: 1928
temetés ideje: 2012. január 20.
- † **Dr. Mészáros Károly**
születési év: 1930
temetés ideje: 2012. január 20.
- † **Benkő Károlyné (Szili Éva)**
születési év: 1927
temetés ideje: 2011. január 25.

LITURGIKUS/EGYHÁZI ESEMÉNYEK:

Az évkezdet megszokott eseményei után (ökumenikus imahét, Don Bosco ünnep) nagyon hamar a nagybőjtben találtuk magunkat. Az idén először nagyböjti lelki napot tartottunk a plébánián. Jó volt közösen készülni húsvétra, jó volt közösen gondolkodni lelki életünkről, jó volt közösen megélni Istenünk felénk áradó szeretetét, s mert nagyon jó volt, ősszel újra lelki nap volt a plébánián.

A nagyszombati szertartás keretében felnőtt testvért keresztelőjének örülhettünk, májusban pedig nemcsak az

Élő Rózsafüzéren vehettünk részt, hanem ebben a hónapban 13 gyermek lett elsőáldozó közösségünkben.

Augusztus 20-án pedig Szent Istvánt mint templomunk védőszentjét ünnepeljük. A búcsú alkalmából kiemelten szép szentmisén vehettünk részt, és az ünnep a kerti „partyn” evés-ivással, játékkal folytatódott.

Októberben több mint ötvenen tettek ismét fogadalmat, hogy napi egy tized rózsafüzér imádkozásával könnyörögnek a Mennyei Atyához plébániánk közösségéért, egymásért.

Decemberben a gyertyafényes hajnali misék segítettek abban, hogy felkészüljünk a karácsony ünneplésére.

KÖZÖSSÉGEINK:

Talán mondhatom azt, hogy amiért különösen hálásak vagyunk, az a növekvő sor a szilveszter esti hálaadó szentmise könyörgés részénél. Évről évre többen állunk ott, hogy egy-egy közösség nevében hálát adjunk a Jóistennek azért, hogy megtartott minket, és segítségét kérjük a következő esztendőre is. Az idén csaknem húszan álltak a mikrofon mögé... Hétköznapokon délután és este hittancsoportok visznek életet a plébániára (minik, elsőáldozásra készülnők [2 csoportban], már volt elsőáldozók [2 csoportban], kisfik, ifik, felnőttek, bibliakörösök). Az idén is együtt volt a karitás, a rózsafüzér társulat, a felnőttkórus, a gyerekkórus, a baba-mama klub, az asszonykör és tavasztól a párja is megszületett: a férfikör. Folytatódott a 24 órás szentségimádás is.

IFJÚSÁGI ÉS GYEREKPROGRAMOK

2011-ben is voltak a dél-pesti fiataloknak szóló lelkigyakorlatok (Nagyböjti és Adventi Ifjúsági Találkozó, nagycsütörtöki virrasztás az ócsai erdőben), de országos szintű programokon is részt vehettek fiataljaink (Nagymarosi Ifjúsági Találkozó, Márianosztrai Ifjúsági Zarándoklat, Imaest a tisztaságért, MÉCS Napok).

KIRÁNDULÁSOK

Az elmúlt esztendő megint kedvezett a természetjárás kedvelő testvéreknek, szinte havonta lehetőség volt egy-egy túrára: január–Vértes, február–Börzsöny, március–Pilis, június–Ócsa, augusztus–Kriván (Tátra), október–Schneeberg (Alpok), december–Bükk. Áprilisban és szeptemberben volt olyan túra a Budai-hegyekben, amin akár babakocsival is részt lehetett venni, az extrémebb kihívásokat kedvelők pedig

sziklát mászhattak a Gerecsében áprilisban, illetve augusztusban.

TÁBOROK

Nem kevésbé gazdag az sem, amit többnapos együttlétekben élhettünk meg közösen. Az ifik márciusban Esztergomban, novemberben pedig Mindszentpusztán voltak, az általános iskolások minitáborban vehettek részt májusban Epölben, októberben pedig Pilismaróton. A vadonatúj kisifi csoport is már kiruccant hosszabb időre: ők szeptember-október fordulóján Tahitótfaluban voltak.

És a nyár hozza csak az igazi táborozási időszakot: napközi táborunk a tanév vége után kezdődött. Különlegessége volt, hogy Csaba testvér védenicei közül közel húszan velünk töltöttek több mint egy hetet, még a Balatonra is eljutottunk velük. A táborok sorát a tarjáni középis-

kolás tábor, a plébániai nagytábor a Felső-Tisza-vidéken, és az általános iskolás tábor Bajóton folytatta.

Az idén az asszonykör (november-Vál), és a férfikör (november-Pannonhalma) is együtt töltött 2 napot.

BÁLOK:

És, ha lehet, akkor szívesen töltjük együtt tánccal-szórakozással is a szabad időnket: volt farsangi, tanévbúcsúztató és őszi ifjúsági bál, az idősebb fiatalok a 20+ bálon lehettek együtt, áprilisban pedig a plébániai bálon mulathattunk együtt.

EGYÉB:

Az év talán egyik legjelentősebb eseménye volt Mahi atya érkezése: hamar közénk tartozónak éreztük, és együtt örültünk, amikor először szólalt meg magyarul a szentmisén.

Kulturális események is színezték közös életünket: több szép koncerten vehettünk részt, templomunk kórusai, valamint vendégek is szép dallamokat hoztak templomunk falai közé.

Virágvasárnap közösségünk előadásában a Csíksomlyói passió volt látható.

Az előző esztendő egyik talán legfelejthetlenebb eseménye: a pünkösdi csíksomlyói zarándoklat volt. Ősztől elindult a házasságfrissítő a plébánián.

És volt még tánciskola a Don Boscóban, családi délután a Sas utcai játszótéren, maratonváltó – és persze folytatódott a dokumentumfilm-klub is.

HALÁLOZÁSOK:

A 2011-es évben búcsút vettünk Laczkó Béla atyától, és decemberben pedig Soós Sanyi bácsit kísértük utolsó földi útjára.

PLEBÁNIÁNK ÉLETE 2011-BEN

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **február 2. csütörtök:** Urunk bemutatásának az ünnepe (Gyertyaszentelő Boldogaszszony). Ünnepi szentmise este 6 óraker (a szentmise elején megszenteljük a gyertyákat). Reggel nem lesz szentmise!

■ **február 3. péntek:** elsőpéntek, Szent Balázs püspök emléknapija (Balázs-áldás az esti szentmise után, valamint a vasárnapi szentmisék után);

■ **február 4. szombat:** elsőszombat, 5 óraker rózsafüzér, 6 óraker szentmise;

■ **február 12. vasárnap:** Bosco Szt. János ünnepe, ünnepi szentmise ½10-kor (a szentbeszédet S. Salagala Rajech szalézi diakónus atya mondja) ♦ Ugyanezen a szentmisén lesz a Betegtek szentségének a közösségi kiszolgáltatása;

■ **február 13. hétfő:** a Fatimai Szűzanya emléknapija. Imaest a Havanna-telepi Szent László Plébániatemplomban. 5 óraker rózsafüzér, 6 óraker szentmise;

■ **február 20. hétfő:** 24 órás szentségimádás;

■ **február 22. szerda:** Hamvazószerda, a nagyböjt kezdete (szigorú böjti nap), hamvazás az esti szentmise és a vasárnapi szentmisék után.

■ **Nagyböjt péntekjein** ½6 órától keresztúti ájtatosságot tartunk, mely után 6 órától szentmise lesz. Nagyböjti péntekeken reggel nincs szentmise!

■ **február 26. vasárnap:** 16 óraker a Rózsafüzér Társulat találkozója a plébánián.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

■ **február 10. péntek:** ifjúsági farsangi bál;

■ **február (10–)11. (péntek–)szombat:** kirándulás Aggtelekre;

■ **február 17. péntek:** 17 óraker a nyugdíjas klub első találkozója a plébánián;

■ **február 21. kedd:** 19 óraker férfikör a plébánián;

■ **február 24. péntek:** 20 óraker az irodalmi klub első találkozója a plébánián;

■ **február 24–26. péntek–vasárnap:** a nagy ifik lelkigyakorlata;

■ **február 27. péntek:** 20.15 óraker asszonykör a plébánián;

■ **február 29. vasárnap:** 15 óraker dokumentumfilm-klub a plébánián – Utazások egy szerzetessel (film Bőjte Csabáról).

ELŐRE-LÁTÓ

(avagy jegezd be a naptárodba!!!)

■ **március 2. péntek:** családfrissítő;

■ **március 9–10. péntek–szombat:** plébániai lelki nap;

■ **március 15–17. csütörtök–szombat:** általános iskolás minitábor;

■ **március 22. csütörtök:** NABIT;

■ **április 14. szombat:** plébániai bál;

■ **április 28–30. szombat–hétfő:** Márianosztrai Ifjúsági Gyalogos Zarándoklat;

■ **május 18–20. péntek–vasárnap:** kisifis közösségi hétvége;

■ **május 27–30 (31):** Lengyelországi buszos zarándoklat (Krakkó, Censtochowa);

NYÁRI TÁBORAINK

■ **június 8–12.:** Napközis tábor általános iskolás gyerekeknek;

■ **július 10–14.:** Egyházmegyei Ifjúsági Tábor, Bodajk;

■ **július 16–22.:** Általános Iskolás Tábor;

■ **július 25–29.:** Plébániai nagytábor.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Czap Zsolt (C. Zs.), Hajdu Noémi (H. N.),
Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Németh Eszter (N. E.),
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még: Láng Anett (L. A.)

Fotók: Nemcsics Endre, Sárkány György

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com